

Local Autonomy and Conflicts over State Projects : The Case of the Yeonggwang Nuclear Power Plants

By

In Kwon Park

Critical Planning Summer 2005

แปลและประมวลความโดย

สุนทร คุณชัยมั่ง

บทนำ

ในปฏิบัติการที่มีต่อข้อขัดแย้งโครงการของรัฐ ที่มักจะเกิดขึ้นบ่อยๆระหว่างภาครัฐกับชุมชนผู้อยู่อาศัยใกล้ๆกับที่ตั้งโครงการ ความขัดแย้งเหล่านี้มาจากหลายปัจจัย รวมทั้งในเรื่องของการกระจายอำนาจทางการปกครอง (decentralization) ก่อนปี 1995 รัฐบาลท้องถิ่น (local government) ในเกาหลีใต้ ไม่ได้รับมอบสิทธิอำนาจที่จะตัดสินใจจากรัฐบาลกลาง (central government) เช่น ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินของท้องถิ่น หลังปี 1995 รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจดังกล่าวแล้ว ความขัดแย้งในท้องถิ่น (locational conflicts) เหนือโครงการของรัฐอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนอำนาจบริหารจัดการท้องถิ่น (local autonomy) เป็นผลมาจากความคาดหวังว่า อำนาจบริหารจัดการท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้นไปเพิ่มความขัดแย้งในท้องถิ่นมากขึ้นกว่าเดิม และขยายผลที่เป็นลบต่อการบริหารโครงการของรัฐ หากเป็นไปดังนี้ จะอธิบายเรื่องต่างๆเหล่านี้กันอย่างไร ?

การศึกษานี้ให้ความสนใจระหว่างขอบเขตความขัดแย้งในท้องถิ่นกับอำนาจบริหารจัดการท้องถิ่นโดยพิจารณาจากสาเหตุและผลกระทบจากความขัดแย้ง Park ใช้ความขัดแย้งที่มีต่อรัฐในกรณีโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์ของเกาหลีใต้เป็นกรณีศึกษา ผลเกิดขึ้นจากการเลือกตั้งทั่วไปในปี 1995 ที่มีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น และให้อำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น มีผู้ว่าการเมืองและสภาประจำเมือง แทนที่ตำแหน่งงานเดิมที่เป็นของรัฐบาลกลาง เหตุการณ์กลับเป็นว่า ความขัดแย้งระหว่างชุมชนโดยรอบกับโครงการของรัฐเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว รวมทั้งโครงการของรัฐ เช่น เชื้อเพลิง โรงไฟฟ้า และสนามบิน

Park อธิบายสองกรณีที่เกิดขึ้นที่ Yeonggwang Nuclear Power Plant (NPP) ซึ่งตามแผนระยะแรกสร้างหน่วยที่ 3 และ 4 วางแผนในปี 1987 เริ่มดำเนินงาน 1989 กรณีปัญหาเกิดขึ้นในหน่วยที่ 5-6 ซึ่งตามแผนจะวางแผนในปี 1993 และเริ่มดำเนินงานในปี 1996 ทั้งสองกรณีเป็นการเปรียบเทียบอำนาจของท้องถิ่นที่ต่างกันออกไป

วิธีการศึกษาใช้ทั้งการสืบสวนจากข้อมูลของรัฐสภาและการประชุมสภาท้องถิ่น เอกสาร white papers แถลงการณ์ pamphlets และหนังสือพิมพ์ การสัมภาษณ์ การทบทวนทัศนคติของการสุ่มตัวอย่าง ผู้ให้สัมภาษณ์มีทั้งพรรคฝ่ายค้าน ประชาคมท้องถิ่น ข้าราชการท้องถิ่น เจ้าหน้าที่บริษัทไฟฟ้า (KEPCO) มีการหยั่งทัศนคติโดย Gallup Korea 2 ครั้งในปี 1989 และ 1995

ความขัดแย้งระหว่างรัฐกับชุมชนผู้อยู่อาศัยท้องถิ่น

โดยนิยามเบื้องต้น รัฐบาลกลางหมายถึงความถึง การทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้บริหาร สส.และตุลาการ รวมความถึงเจ้าหน้าที่ทางการเงิน – การค้าที่บริหารโดยรัฐบาลกลาง ในขณะที่ชุมชน หมายถึงผู้อยู่อาศัยโดยรอบที่ตั้งโครงการและยังหมายถึงความรวมถึงประชาคมท้องถิ่น – ซึ่งรวมกลุ่มผลประโยชน์ (interest groups) และกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคม (social movement groups) เข้าด้วยกัน (Gurr and King 1987:57-62) ความขัดแย้ง คือ อะไรก็ตามที่ตัวแทนของรัฐบาลกลางเป็นผู้นำเสนอและแนะนำให้เห็นถึงผลประโยชน์ระดับชาติ แต่ในระดับท้องถิ่นและปัจเจกชนและหรือกลุ่มกลับเห็นเป็นภัยต่อความมั่นคงและการดำรงอยู่ในปัจจุบัน

Determinants of the Degree of Conflict

1) Potential determinants

เป็นพื้นฐานของสาเหตุที่จะนำไปสู่ความขัดแย้ง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทั้งวัตถุประสงค์ (objective) และการรับรู้ในผลประโยชน์ที่ต่างกัน (perceived difference of interest) ในกรณีศึกษาเป็นเรื่องระหว่างรัฐกับผู้อยู่อาศัยโดยรอบโครงการ (residents) ซึ่งจะมีบุคลิกลักษณะดังต่อไปนี้

ก. วัตถุประสงค์ของผลประโยชน์ที่ต่างกัน (the objective difference) อันเนื่องมาจากการจัดสรรผลประโยชน์ตอบแทนและการรับภาระผลกระทบจากโครงการ ผลประโยชน์เป็นเรื่องของระดับประเทศ (country) ภาระผลกระทบตกอยู่กับชุมชนผู้อยู่อาศัย (ต้นทุนโดยรวมตกอยู่กับชุมชนที่ตั้งโครงการ /ผลประโยชน์จากโครงการเป็นของคนทั้งประเทศ)

บทความนี้จะพิจารณาในเรื่องของการจัดสรรทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของภาระที่ชุมชนต้องแบกรับ (ต้นทุน) และผลประโยชน์ที่ประเทศได้ไป

ข. ช่องว่างของการรับรู้ในประโยชน์ของโครงการ ที่ชุมชนผู้อยู่อาศัยจะเห็นได้เฉพาะในประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับชุมชน กับผลประโยชน์ของรัฐตามการดำเนินงานโครงการซึ่งเป็นเรื่องมองไปข้างหน้า /อนาคต ในหลายกรณีชุมชนมองว่าผลประโยชน์ของเขาในระดับชุมชนนั้นถูกกระทำโดยความรุนแรงจากโครงการของรัฐ ซึ่งเป็นความขัดแย้งในระดับที่ลึกลงไปอีก

2) Manifest determinants

เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องอารมณ์หรือพฤติกรรมโดยธรรมชาติ (emotional or behavioral nature) รวมทั้งการขาดความไว้วางใจ (distrust) การไม่จริงใจ (insincerity) ซึ่งกันและกัน และจุดแข็งของการรับรู้ บทความนี้จะอธิบายถึงเรื่องเหล่านี้

ก. ชุมชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่จะเชื่อ/ไว้วางใจรัฐ ถ้ารัฐบาลนับพวกเขาร่วมอยู่ในกระบวนการตัดสินใจ (decision-making process) บ่อยครั้งที่เขาตั้งข้อสงสัยต่อรัฐก็เพราะเรื่องเหล่านี้ – รัฐซึ่งสามารถในการกระทำและสร้างความรำลึกในความขัดแย้ง

ข. รัฐมักจะตอบสนองต่อสิ่งที่ชุมชนไม่มีความต้องการตามเนื้อหาสาระที่ขัดแย้งกันนำไปสู่การจัดการตอบสนองที่ไม่เหมาะสมต่อความต้องการ การที่รัฐจัดการสนองตอบที่ไม่ตรงกับความต้องการในระยะยาวและการไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ ในกรณีที่รัฐกำกับได้ (grasp) ได้ ความ

ขัดแย้งจะลดลงและบางกรณีจะไม่ใช่เรื่องที่จะต้องมาพิจารณา ในทางตรงกันข้ามการเพิกเฉยของ
รัฐหรือการอำพราง (suppression) – จัดการตอบแทนสิ่งที่ไม่ใช่ประเด็นของชุมชนนั้น จะเป็น
ประเด็นที่นำไปสู่ความร้ายลึกของความขัดแย้ง

- ค. จัดตั้งของการเคลื่อนไหวชาวบ้าน (local civic groups) จะเป็นประเด็นสำคัญที่ชี้ให้เห็นถึง
อำนาจของชุมชนที่เป็นผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น เมื่อกลุ่มเหล่านี้มีการ “จัดตั้ง” ที่ดีและปฏิบัติการ
เคลื่อนไหว ความขัดแย้งจะพัฒนาและจะเติบโต-ขยายตัว ในทางตรงกันข้าม หากกลุ่มเหล่านี้ไม่
สามารถประสานงานต่อกันดีและมีการตอบสนองต่อประเด็นแบบซ้ำๆ ความขัดแย้งจะลดลง
อย่างรวดเร็ว ในกรณีนี้ทฤษฎีเกี่ยวกับขบวนการเคลื่อนไหวมวลชนแบบ resource
mobilization (สำนักที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการ การจัดตั้ง การนำ ผู้นำ ฯลฯ) เสนอว่า
ทรัพยากร /ความเป็นหนึ่งเดียวเป็นเอกภาพ / ยุทธศาสตร์และยุทธวิธี ความเป็นผู้นำ –
ความสามารถในการนำของการเคลื่อนไหวของชาวบ้านคือสิ่งที่แสดงออกถึง “อำนาจ” (power)
(Institute of Society and Culture 1993 : 189-195; Hong 1997:32-33)

3) Situational parameters

สถานการณ์ของส่วนที่จะเป็นตัวแปรไม่ใช่แหล่งขัดแย้งโดยตรง เป็นส่วนที่จะทำให้กรณีความขัดแย้ง
เป็นสถานการณ์ที่แย่ง-บานปลาย (exacerbating) สถานการณ์ที่จะเป็นตัวแปรนี้รวมกรณีการไม่ลง
รอยภายในฝ่ายของคู่กรณีด้วย บทบาทของ local government และสื่อ และขบวนการเคลื่อนไหว
ทางสังคม (social movements) ล้วนแต่เป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพล

ในกรณีนี้ซึ่งเป็นการศึกษาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับชุมชนผู้อยู่อาศัย การอธิบายคำจำกัดความนี้จะ
เกี่ยวข้องกับ

- ก. ความไม่ลงรอยภายในฝ่ายรัฐที่จะนำไปสู่ความแย่งของกรณี การจัดให้มีกลุ่มตรงกันข้ามกับการ
เคลื่อนไหวที่มาผนวกกับฝ่ายรัฐ นั้น จะทำให้ชุมชนผู้อยู่อาศัยเชื่อว่าจะทำให้เขาได้รับความเห็น
เห็นใจจากกลุ่มคู่แข่ง ความขัดแย้งแบบไม่ลงรอยกันในหมู่ชุมชนผู้อยู่อาศัย จะมีความสำคัญไม่
มากนัก เพราะอย่างไรก็ตาม ความแตกต่างกันนี้จะถูกให้หลอมรวมกันในยามที่จะต่อกรกับรัฐ ใน
บทความนี้จะศึกษาความขัดแย้งภายในของรัฐมากกว่าผู้อยู่อาศัยในชุมชน
- ข. บทบาทของรัฐบาลท้องถิ่นมีนัยยะสำคัญมากต่อการเป็นตัวแปรของสถานการณ์ เพราะว่า เป็น
ช่องทางที่จะติดต่อกับชุมชนผู้อยู่อาศัย บทบาทของรัฐบาลท้องถิ่นจะแสดงออกในระหว่างทั้งสอง
ฝ่ายที่ขัดแย้งกันในสถานที่และเวลาที่ต่างกัน คือ (a) จะเข้าข้างชุมชนเพื่อต้านรัฐ (b) อาจจะทำ
หน้าที่เป็นสื่อกลางหรือ arbitrate ระหว่างรัฐกับชุมชนที่อยู่อาศัย แบบ third party (c) อาจจะไม่
ทำอะไรเลย แม้ว่าความขัดแย้งมีแนวโน้ม (incline) รุนแรงขึ้นตามแบบที่ (a) เป็นทางเลือกสำหรับการ
ตั้งหลักแบบ (b) หรือจะเป็นแบบในกรณีสุดท้ายที่มีอิทธิพลใดๆเลยแบบ (c)
- ค. สถานการณ์ภายนอกจะมีความเกี่ยวข้องกับการเป็นตัวแปรของสถานการณ์ด้วย เช่น ขบวนการ
เคลื่อนไหวทางสังคม (กลุ่มและกลุ่มจัดตั้งที่ไม่ใช่ในพื้นที่ เช่น กลุ่มเคลื่อนไหวสิ่งแวดล้อม

ระดับชาติ) ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะชี้ถึงระดับความขัดแย้ง ในกรณีของสื่อก็จะคล้ายกับสถานการณ์ภายนอก ซึ่งมีทั้งส่วนที่จะทำให้เรื่องราวลึกลงไปหรือลดความรุนแรงลง

Table 1 : Determinants of the degree of conflict between the state and local residents

Potential Determinants	ความแตกต่าง /ช่องว่างของวัตถุประสงค์ในประโยชน์
	ความแตกต่าง/ช่องว่างของการรับรู้เรื่องประโยชน์
Manifest Determinants	ความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐของชุมชนผู้อยู่อาศัย
	การตอบสนองความต้องการหรือข้อเรียกร้องของชุมชนโดยภาครัฐ
	จุดเด่นของการเคลื่อนไหวชาวบ้าน – การจัดตั้งชาวบ้าน (local civic groups)
Situational Parameters	ความไม่ลงรอยกันภายในของฝ่ายรัฐ
	บทบาทของรัฐบาลท้องถิ่น
	อิทธิพลของสถานการณ์แวดล้อม

Effects of Conflict between the State and Local Residents

Pondy (1967) เสนอว่า ผลผลิตภาพ (productivity) การมีเสถียรภาพ (stability) การปรับตัว (adaptability) เหล่านี้ล้วนแต่เป็นพื้นที่ของผลกระทบจากความขัดแย้ง และเป็นมาตรวัดองค์กร

Productivity - อ้างอิงถึงประสิทธิผลทางเศรษฐกิจของผลที่เกิดจากความขัดแย้งขององค์กร Pondy เน้นว่า ผลผลิตภาพ เป็นมาตรวัดทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ทั้งส่วนที่ต้นทุนแบบนวัตกรรมที่ผลักดันจากความขัดแย้งที่จะกระตุ้นการประเมินผล

Stability - เป็นพื้นที่ของมาตรวัดการเปลี่ยนแปลงในความสอดคล้อง (cohesiveness) และ ความสามารถในการจัดการภาระคงค้าง (solvency)

Adaptability - คือมาตรวัดในวิธีการจัดการขององค์กรที่มีต่อ การรักษาความสามารถในการปรับปรุง (improves performance) และการปรับที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงภายในและสิ่งแวดล้อมที่กดดัน เป็นมาตรวัดความยืดหยุ่นขององค์กรในการจัดการความขัดแย้ง

ทั้งสามประเด็นนี้ เป็นส่วนที่จะทำให้ความขัดแย้งเกิดผลที่ต่างต่างกัน - ความขัดแย้งระหว่างรัฐกับชุมชนผู้อยู่อาศัย ในเรื่องของผลิตภาพนั้น เงื่อนไขความขัดแย้งทางสังคมเป็นต้นทุนของสังคมในระยะสั้น ในระยะยาวแล้ว จะมีส่วนสร้างนวัตกรรมทางสังคมขึ้นได้ และเพิ่มกำไรได้ ในความเป็นจริงความขัดแย้งจะทำให้โครงการเลื่อนระยะเวลากิจการดำเนินงานออกไป และมีต้นทุนเพิ่มขึ้น แต่หากความไม่พอใจ (discontent) มีความชัดเจนในความเพียงพอ ความขัดแย้งสามารถที่จะป้องกันไม่ให้เกิดกลับมาเกิดขึ้นได้อีก จึงเท่ากับเป็นการลดต้นทุนโดยรวม ในส่วนเรื่องของเสถียรภาพ เป็นการอธิบายถึงความขัดแย้งว่าโดยตัวมันเองคือส่วนที่แสดงว่าสังคมยัง

ตั้งหลักไม่ได้ ในส่วนของการปรับตัว จะเป็นการเปลี่ยนไปในทางบวกโดยการขยายช่องทางสื่อสาร ลดปฏิบัติการต่างๆของอำนาจและสนับสนุนการพัฒนาด้านเทคนิค

เพราะความขัดแย้งจะนำไปสู่ผลทั้งบวกและลบ โดยมีผลลัพธ์เป็นตัวชี้วัด ดังนั้น การประมาณการผลของความขัดแย้งไม่สามารถพิจารณาบนพื้นฐานของการจัดเรียงลำดับ แต่จะอยู่บนบริบทต่างๆของสถานการณ์

ประมวลความขัดแย้งในกรณี NPPs in South Korea

ความขัดแย้งที่มีต่อการก่อสร้าง Nuclear Power Plants (NPPs) นั้น เป็นเรื่องที่น่าย้อนหลังไปในปี 1972 ที่มีการก่อสร้างโรงไฟฟ้า Kori Unit 1 ซึ่งเป็นการก่อสร้างโรงแรกของประเทศ ในขณะนั้นชุมชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่ต่อต้านรัฐในการจัดหาที่ดินที่เหมาะสม (MICE and KEPCO 1995:65) โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องไม่มากนัก เป็นเรื่องของ safety และสิ่งแวดล้อม ประเด็นความปลอดภัย เป็นประเด็นที่ไม่ค่อยจะได้รับการสนใจของสาธารณะในเกาหลีมากนัก เพราะว่า บริษัทผู้ประกอบบริหารจัดการด้านการก่อสร้างอย่างรวดเร็ว (Lee 1992:82)

จากนั้นจนถึงกลางทศวรรษ 1980s ประเด็นของโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในเกาหลีไม่ใช่ประเด็นจึงสังคมเช่นประเด็นสิ่งแวดล้อม (Lee 1992:82-84) ความขัดแย้งไม่มีในเรื่องนี้จนกระทั่งในปี 1985 เมื่อชุมชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่โครงการต้องการการจ่ายชดเชยสำหรับความเสียหายจากการปฏิบัติงานของโรงไฟฟ้า Yeonggwang การเคลื่อนไหวของชาวบ้าน ไม่เชื่อมต่อกับขบวนการต่อต้านนิวเคลียร์ – ซึ่งไม่มีการพัฒนาในระยะต่อมา การเรียกร้องของชาวบ้านไม่ได้มุ่งไปยัง NPPs แต่มุ่งไปยังประเด็นความเสียหายซึ่งจะต้องได้รับการชดเชย อันเนื่องมาจาก NPPs เป็นต้นเหตุ

เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เซอร์โนบิลในปี 1986 ได้นำไปสู่การตั้งคำถามในเรื่อง safety ของ NPPs ทั่วโลก ประกอบกับเกิดเหตุขึ้นในเกาหลีใต้ในระยะนั้นที่มีคนงานของ Kori NPPs เสียชีวิตด้วยโรค lymph gland cancer มีการรั่วไหลของ heavy water (deuterium oxide) จากโรง Wolsung NPPs และในปี 1988 Ulchin NPPs เกิดการหยุดทำงาน เป็นตัวจุดประกายให้มีการต่อต้านแบบรุนแรงของผู้อยู่อาศัยในพื้นที่มากกว่านั้น ในปี 1988 ขบวนการสิ่งแวดล้อมมีจำนวนมากที่หิวยกประเด็นขึ้นมาถกเถียง มีการติดต่อพูดคุยกับชุมชนผู้อยู่อาศัยและเป็นสาเหตุเกิดความวุ่นวายปั่นป่วน (turbulence) ขึ้นในสังคมทั้งหมดของเกาหลีใต้

ความขัดแย้งในกรณีโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ดำเนินต่อเนื่องมาจนเป็นประเด็นในระดับชาติในปี 1989 ส่วนหนึ่งเป็นการต่อต้านโรงไฟฟ้า Yeonggwang Unit 3-4 และก่อตัวเป็นขบวนการต่อต้านนิวเคลียร์ในระดับชาติ การจัดตั้งของขบวนการเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลมาจากความอ่อนไหวในอารมณ์ที่มีต่อเรื่องโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ (ant-nuclear sentiment) เป็นการแพร่กระจายไปทั่วประเทศ มีเหตุการณ์ในกรณีต่างๆเกิดขึ้นใน NPPs

มีคนงานจำนวนหนึ่งเรียกร้องกรณีมีลูกแล้วมีรูปร่างลักษณะผิดไปจากปกติ ชุมชนผู้อยู่อาศัยใกล้กับโรงไฟฟ้าเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งเป็นประเด็นที่ถูกกล่าวหาว่ามีผลสัมพันธ์กับการกระจายของกัมมันตรังสีของ NPPs เหตุการณ์เหล่านี้คือประเด็น(issues) ที่มีต่อกรณีความปลอดภัยพื้นฐานของ Yeonggwang 3-4 ประเด็นเรื่องความปลอดภัย (safety) เป็นประเด็นที่ต่างไปจากกรณีที่เคยมีต่อ NPPs ก่อนหน้านี้ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับสันติภาพ (peaceful) และมีระดับของความรุนแรงที่ไม่มียะยะสำคัญหากเปรียบเทียบกับ Unit 5-6 ในปี 1996

ในครั้งแรกของทศวรรษ 1990s ความขัดแย้งเรื่องนิวเคลียร์เริ่มที่จะใช้ความรุนแรง (violent) มากขึ้น ประเด็นเริ่มต้นเกี่ยวข้องกับการก่อสร้างโรงไฟฟ้า NPPs และ ผลกระทบจากการกัมมันตรังสีในพื้นที่ของการกำจัดกาก โดยน้ำหนักประเด็นที่สองจะมากกว่าประเด็นแรก ในปี 1990 มีการการรวมตัวของของกลุ่มต่อต้านขึ้นในพื้นที่ของ Anmyon Island เป็นพื้นที่ที่เลือกสำหรับการเก็บกาก โดยการรวมตัว /จัดตั้งนั้นเริ่มมีปฏิบัติการที่เป็นแบบรุนแรงในปี 1995 มีการเลือกพื้นที่เกาะอีกแห่งหนึ่งคือ Goolup Island เพื่อการเดียวกัน ความขัดแย้งมีความรุนแรงขึ้นมากกว่าและโยงไปถึงเรื่องการก่อสร้างโรงไฟฟ้าด้วย

ในปี 1996 เป็นปีที่มีการถกเถียงเรื่องการก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ที่ Yeonggwang Unit 5-6 อย่างจริงจัง – ดีเดือดและมีการใช้ความรุนแรงต่อกัน ชุมชนผู้อยู่อาศัยได้ปฏิบัติการรวมกลุ่มเคลื่อนไหวไปยัง local government และผู้ว่าราชการจังหวัด Yeonggwang – ผู้ซึ่งมาจากการเลือกตั้งและเป็นที่ยอมรับของประชาชน ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ยกเลิกการอนุญาตการก่อสร้างโรงไฟฟ้า Unit 5-6 พร้อมกันนั้น local government ได้เปิดประเด็นขัดแย้งกับ central government ในระยะต่อมาอีก 8 เดือน และในที่สุดผู้ว่าราชการยอมที่จะยกเลิกการตัดสินใจดังกล่าว ความขัดแย้งดังกล่าวจึงสิ้นสุดลง อย่างไรก็ตามกรณีความขัดแย้งนี้ก็เป็นตำนานสำหรับ NPPs ของเกาหลีใต้

Case Studies of Conflicts over Building the Yeonggwang NPPs

มาตรวัดในความขัดแย้งในบทความนี้จะพิจารณาใน 3 ประเด็น คือ หนึ่ง จำนวนของผู้มีส่วนร่วม (number of participants) สอง ระยะเวลา (duration) สาม ความถี่และวิถีของความขัดแย้งในเชิงพฤติกรรม (frequency and mode of conflict behavior) โดยจะเปรียบเทียบ 2 กรณีคือ Yeonggwang NPPs Unit 3-4 # Unit 5-6

Table 2 : the frequency and mode of the conflicts over the Yeonggwang NPPs

Conflict Behavior	Unit 3-4 frequency	Mode	Unit 5-6 frequency	Mode
Statement	6	Legal	23	Legal
Press interview	0	-	2	Legal
Distributed Pamphlets (1)	11	Legal	17	Legal
Use of Local Autonomy	0	-	1	Partly Illegal (2)
Demonstration (3)	2	Legal	22	Legal & Illegal

Conflict Behavior	Unit 3-4 frequency	Mode	Unit 5-6 frequency	Mode
Signature –Collecting Campaign	2	Legal	3	Legal
Administrative Litigation	0	-	1	Legal
Holding Public Hearing	0	-	1	Legal

หมายเหตุ 1. Distributed Pamphlets ไม่รวมในเอกสาร Statement

2. การปฏิบัติการที่ผิดกฎหมายในกรณีนี้หมายถึงการที่รัฐบาลท้องถิ่นยกเลิกใบอนุญาตการก่อสร้าง

3. Demonstration จำนวนเวลาที่เกินกว่า 1 วัน นับเป็นจำนวน 1 ครั้ง การต่อต้าน Unit 5-6 หากนับเป็นจำนวนวันรวมทั้งสิ้น 72 วัน

โดยสรุปของการเปรียบเทียบ

- (1) จำนวนผู้มีส่วน (participants) ในกรณีของ Unit 5-6 จะมากกว่า Unit 3-4

Unit 3-4 ในฝ่ายของรัฐบาลนั้นนับรวมบริษัท KEPCO และกระทรวงการค้า อุตสาหกรรมและพลังงาน แต่ในกรณีของ Unit 5-6 นั้นนอกจากทั้ง 3 องค์กรข้างต้น ยังมีกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ในฝ่ายของชุมชนนั้น ในกรณีของ Unit 3-4 มีการจัดตั้งองค์กรเคลื่อนไหวในระดับพื้นที่ /ชาวบ้าน ที่เรียกว่า the Yeonggwang Anti-Nuke Association (YANA) แต่ในกรณีของ Unit 5-6 นั้นความขัดแย้งได้ขยายพื้นที่เป็นระดับเมือง-จังหวัด – Kochang County มากไปกว่านั้น กระทรวงวิทยาศาสตร์และรัฐบาลท้องถิ่น ยัง albeit โดยอ้อม – เป็นความขัดแย้งแบบคู่ขนานต่อกรณี

จำนวนผู้ร่วมในกรณี Unit 3-4 มีเพียง 1,000 คน แต่กรณีของ Unit 5-6 มีมากถึง 15,000 คน

- (2) การเลื่อนของระยะเวลาในกรณีของ Unit 3-4 โครงการเลื่อนออกไปจากกำหนด 1 ปี ในขณะที่ Unit 5-6 ล่าช้าออกไปจากกำหนดการ 3 ปี
- (3) ในกรณีของความถี่และวิถีของความขัดแย้งในเชิงพฤติกรรม จะเห็นความรุนแรงของ Unit 5-6 มากกว่า Unit 3-4 รายละเอียดตาม Table 2

Analysis of the Extended Conflict's Cause

Possible Potential Determinants

ในบทความนี้จะชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างในเรื่องของศักยภาพของตัวบ่งชี้ ทั้งในเรื่องวัตถุประสงค์และช่องว่างของการรับรู้ในประโยชน์ของโครงการทั้ง 2 กรณี ประเด็นของวัตถุประสงค์ของโครงการก่อสร้าง NPPs – องค์กรทั้ง 2 กรณีนี้เหมือนกันโดยที่เศรษฐกิจในระดับของชุมชนสนใจไปยังประเด็นความเสียหายที่ได้รับจากการปล่อยน้ำใช้จากโรงไฟฟ้าที่มีอุณหภูมิสูง (ร้อน)-พร้อมแนวคิดอัตราส่วนเพิ่มของความเสียหายหากจะมีการสร้างเพิ่ม ในขณะที่ระดับสังคมส่วนรวม ภูมิภาค stigma เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากเพราะสาธารณะรับรู้ในเชิงลบ เพราะ Yeonggwang County ไม่ใช่เพิ่งจะมีโรงไฟฟ้าขึ้นเป็นโรงแรก อัตราส่วนเพิ่มของผลกระทบ มีลักษณะเหมือนกันทั้ง 2 กรณี เพราะ Unit 5-6 สร้างขึ้นด้วยประสบการณ์ของหน่วยงานก่อสร้างจากโรง 3-4 ผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและความมั่นคงของ Unit 5-6 ย่อมจะต้องมีปัญหาน้อยกว่า Unit 3-4

ประเด็นที่สอง การนำผลสำรวจของ Gallup Korea ที่แสดงถึงช่องว่างของการรับรู้ในประโยชน์คร่าวๆของทั้งสองโครงการ ผลของการหักเหจากการรับรู้แบบคาดเดาสถานการณ์ว่าจะเกิดความเสียหายเพิ่มขึ้นเหมือนกับผู้ที่มีความรู้สึกกระทบได้เร็วในกรณีที่เป็นผลประโยชน์ส่วนตน การไม่มีความแตกต่างกันของ 2 โครงการจะอธิบายได้ตามข้อเท็จจริงว่าคนสนใจต่อเรื่องของความปลอดภัย เป็นประเด็นประโยชน์ในระหว่างการก่อสร้าง Unit 3-4

Possible Manifest Determinants

ความแตกต่างในจุดเด่นของการเคลื่อนไหวของชาวบ้าน /การจัดตั้งชาวบ้าน (local civic groups) มีอิทธิพลในการผลิตความแตกต่างให้เกิดใน 2 โครงการ แม้ว่าในส่วนที่เปิดเผยออกมาให้เห็นจะมีผลต่อกรณีไม่มากนัก

ความเชื่อมั่นต่อรัฐของชุมชนผู้อยู่อาศัยใน Yeonggwang มีลักษณะเหมือนกันทั้ง 2 โครงการ การสำรวจโพลปี 1989 – ความขัดแย้งในกรณี Unit 3-4 พบว่า 19 % เชื่อมั่นต่อรัฐ (ในที่นี้หมายถึงรัฐบาลกลางและบริษัท KEPCO) การสำรวจโพลในปี 1995 พบว่า ความเชื่อถือต่อรัฐมี 21 % แสดงลักษณะของการเชื่อถือที่ไม่แตกต่างจากเดิมไปเท่าใดนัก ความขัดแย้งปรากฏตัวขึ้นมาเมื่อมีการคัดเลือกเป็นที่สร้างโรงไฟฟ้า ผลจากการแสดงออกที่มีต่อความเชื่อมั่นต่อรัฐมีเพิ่มขึ้นในขณะที่ความเชื่อมั่นที่มีต่อ KEPCO ลดลง อีกเรื่องเป็นเพราะในระหว่างก่อนหน้านั้นที่เกาหลีได้มีการรณรงค์เพื่อการพัฒนาประชาธิปไตย

ในเรื่องพฤติกรรมของรัฐในทั้งสองกรณีมีทำที่เหมือนกัน ภาพลักษณ์ของรัฐบาลเป็นลบในทัศนะของชุมชนผู้อยู่อาศัยและเขาเหล่านั้นประกาศตัวที่จะเป็นฝ่ายตรงกันข้ามกับรัฐ ในระหว่างการถกเถียงเรื่องของ Unit 5-6 ภาครัฐสนองตอบในเชิงบวกต่อการแก้ไขปัญหาของชุมชนผู้อยู่อาศัยโดยการเปิดให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น (participant in discussions) –ในบางประเด็นของมาตรการควบคุมมลภาวะ ขณะเดียวกัน ก็ยังมีการชุมนุม รวมทั้งการแสดงการกีดกัน-คุกคามทางกายภาพ เป็นตัวอย่างของการแปรเปลี่ยนการปฏิบัติการไปสู่การยอมรับโดยพฤติกรรมของรัฐ ซึ่งเป็นสาระสำคัญของทั้ง 2 โครงการ ในการศึกษา

จุดเด่นของการเคลื่อนไหวชาวบ้าน /การจัดตั้งชาวบ้านต่างมีส่วนสำคัญต่อบทบาททั้ง 2 โครงการ YANA ซึ่งมีบทบาทในการนำในคราวต่อต้าน Unit 3-4 และมีปัญหาความไม่ลงรอยภายในขบวนการ (internal discord) ขาดแคลนทุนและไม่มีผู้นำทดแทน ในทางตรงกันข้าม YANC – Yeonggwang Anti-Nuke Conference ซึ่งเป็นผู้นำในขบวนการต่อต้านนิวเคลียร์ในระหว่างต่อต้าน Unit 5-6 โดยอิงกับแนวความคิดทางทฤษฎีแบบ resource mobilization ความเป็นเอกภาพภายในขององค์กร ยุทธศาสตร์และยุทธวิธี และการนำ การขยายความอธิบายในกรณี Yeonggwang NPPs จะเห็นได้ถึงจุดเด่นของเรื่องนี้

Possible Situational Parameters

ประเด็นของ Situational Parameters มีนัยยะสำคัญต่อบทบาทของรัฐบาลท้องถิ่น ความขัดแย้งภายในองค์กรมีประเด็นทั้ง 2 โครงการ และมีอิทธิพลต่อระดับของความขัดแย้งซึ่งจะเหมือนกันทั้ง 2 กรณี ประเด็น

ความขัดแย้งภายในองค์กร ในฝ่ายรัฐด้วยกัน เช่น KEPCO กับ สภาแห่งชาติในการถกเถียงกันในประเด็น Unit 3-4 ในขณะที่ Unit 5-6 เป็นกรณีที่เกิดขึ้นระหว่าง KEPCO กับ กระทรวงสิ่งแวดล้อม กรณีทั้งสองต่างส่งผลตามมาเหมือนกันคือการเปิดเผยว่าภาครัฐให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็น negative ที่เกี่ยวกับโครงการแก้มูนชน โดยรอบที่ตั้ง

ใน 2 กรณีนี้ รัฐบาลท้องถิ่นแสดงบทบาทที่แตกต่างกัน คือ ในคราวที่ก่อสร้าง Unit 3-4 แสดงบทบาทแบบ Bystander แต่เป็นแบบอาสาเข้ามาเกี่ยวข้องโดยสนับสนุนชุมชนผู้อยู่อาศัยในกรณี Unit 5-6 สภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้นำการชุมนุมและการต่อรองกับ KEPCO รวมทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดได้ยกเลิกใบอนุญาตการก่อสร้าง – ประเด็นเหล่านี้เป็นบทบาทของรัฐบาลท้องถิ่นที่มีต่อความขัดแย้ง

Figure 1 : The relationship between local autonomy and extended conflict

อิทธิพลของสถาบันภายนอกอื่นๆ เช่น media และ กลุ่มชุมชนในประเภทอื่นๆที่ไม่กลุ่มเคลื่อนไหว มีบทบาทน้อย ไม่มีส่วนที่ทำให้ความขัดแย้งขยายตัวออกไป ในขณะที่บทบาทของกลุ่มเคลื่อนไหวในระดับชาติ (external civic organization) จะสนับสนุนการเคลื่อนไหวของชาวบ้านทั้ง 2 โครงการ

Analysis of the Result

1. การที่การเคลื่อนไหวในกรณีของ Unit 5-6 ที่มีรัฐบาลท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทต่อความขัดแย้งในกรณีด้วยนั้น ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในการปฏิรูประบบธรรมาภิบาล (good governance) ของการบริหารจัดการในท้องถิ่นของเกาหลีใต้ อำนาจและสถานะของกลุ่มเคลื่อนไหวชาวบ้านและรัฐบาลท้องถิ่น มีบทบาทมากขึ้นตั้งแต่ปี 1991 เป็นต้นมา ในขณะที่ในด้านรัฐก็ไม่เปลี่ยนทัศนคติที่จะผลักดันโครงการให้เป็นไปในลักษณะที่พอจะเป็นไปได้ การไม่ลงรอยระหว่างกันในเรื่องเหล่านี้ไปสู่การขยายเวลาของความขัดแย้งสำหรับการจัดการ Unit 5-6 ออกไป
2. ในคราวการก่อสร้างโรงไฟฟ้า Unit 3-4 ในปี 1989 ผู้ว่าราชการจังหวัดของเมือง Yeonggwang ไม่มีบทบาทร่วมด้วย รัฐบาลท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างรัฐกับชุมชน บทบาทของการเคลื่อนไหวชาวบ้านยังอยู่ในระยะเริ่มต้น จุดแข็งและการมีอิทธิพลยังมีข้อจำกัด

ตรงกันข้ามกับ Unit 5-6 ในปี 1995 ที่ผู้ว่าราชการและสภาท้องถิ่น ซึ่งได้รับเลือกมาจากประชาชนในท้องถิ่น มีจุดแข็งอยู่ที่มีอำนาจในการจัดการตนเอง (local autonomy) และเป็นเหตุให้รัฐบาลท้องถิ่นหัน

ไปเป็นที่ปรึกษาการดำเนินการของชุมชนผู้อยู่อาศัย การปฏิรูปการบริหารจัดการท้องถิ่น เป็นส่วนที่มีผลต่อการเคลื่อนไหวของกลุ่มชาวบ้าน ซึ่งเป็นผู้สร้างปฏิบัติการเป็นการเคลื่อนย้ายสถานะเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นอีกครั้งหนึ่ง

3. รายละเอียดตาม Figure 1 อธิบายได้ว่า รัฐบาลท้องถิ่นในฐานะที่มีอำนาจในการจัดการตนเอง ไม่ได้มีบทบาทในการความขัดแย้งในเรื่องโรงไฟฟ้า NPPs โดยตรง แต่ได้เปลี่ยนสถานะของทั้งกลุ่มเคลื่อนไหวชาวบ้านและรัฐบาลท้องถิ่น ในการสร้างเงื่อนไขที่จะเอื้อต่อการขยายระยะเวลาของความขัดแย้งออกไป
4. ในการวิเคราะห์ประเด็นการขยายระยะเวลาของความขัดแย้ง จะมีองค์ประกอบในการพิจารณา 3 เรื่องด้วยกัน คือ (ก) productivity (ข) stability (ค) adaptability

ในประเด็นของ productivity นั้น การเคลื่อนไหวมีผลให้การก่อสร้างล่าช้าออกไป 9 เดือน และมีต้นทุนเพิ่มสูงขึ้น แต่ก็เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆกลับมาเกิดขึ้นย้อนหลัง หากจะคิดแบบต้นทุน – กำไร การเลื่อนระยะเวลาล่าช้าออกไปย่อมเป็นการก่อผลทางลบต่อ productivity

ความเกี่ยวข้องกับการรบกวนทางสังคมในกรณีของ Unit 5-6 มีมากกว่า Unit 3-4 ซึ่งเป็นความขัดแย้งในช่วงเริ่มต้นและนำไปสู่ความขัดแย้งที่เหมือนกัน ไม่มีการจัดการโดยมีการ setting ใดๆหลังเหตุการณ์ทั้ง 2 กรณี ความขัดแย้งทั้ง 2 กรณีก็ไม่ได้ทำให้ความมั่นคงทางสังคมโดยรวมแย่ลงไปจากเดิม (stability)

ในเรื่องของการปรับตัว (adaptability) กรณีของ Unit 5-6 มีการปรับตัวในเรื่องต่างๆดีกว่า Unit 3-4 โดยในกรณีของ Unit 5-6 นั้น มีข้อตกลงในการจัดตั้ง Nongovernmental Environment Watching Organization : NEWO และมีการเตรียมการที่จะลดการปล่อยน้ำใช้ให้มีความร้อนที่ลดลง

โดยภาพรวมของการวิเคราะห์ในตัวแบบนี้ จะพบว่าในแง่ของ productivity เป็นลบ ในขณะที่อีกสองเรื่อง stability และ adaptability เป็นบวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของ adaptability ที่มีการจัดตั้ง NEWO นั้น สะท้อนถึงการไปเชื่อมโยงกับการพัฒนาประชาธิปไตย (democratization) อีกทางหนึ่งด้วย

Conclusion

- บทความนี้เป็นการเปรียบเทียบการต่อต้าน NPPs โดยกรณี Unit 3-4 เป็นกรณีที่เกิดก่อนการจัดการให้มี local autonomy ในกรณี Unit 5-6 มีการจัดการแบบ local Autonomy แล้ว
- ผลจากการศึกษาพบว่าระยะเวลาของโครงการเกิดจากการเคลื่อนไหวชาวบ้านและบทบาทของรัฐบาลท้องถิ่น ปัจจัยภายนอกอื่นมีบทบาทไม่มากนัก ทั้งก่อนและหลังการจัดการประเทศแบบ local autonomy – ซึ่งท้องถิ่นเองไม่ได้คำนึงถึงในเรื่องของการขยายระยะเวลา
- การสืบค้นข้อเสนอที่มีต่อประเด็น potential determinants - ไม่มีนัยยะสำคัญต่ออิทธิพลที่จะมีต่อระดับของความขัดแย้งของ local autonomy อาจจะเป็นเพราะช่องว่างของการรับรู้ในประโยชน์ของโครงการระหว่างรัฐกับชุมชนผู้อยู่อาศัย ซึ่งต่างก็มองข้ามบทบาทของการจัดการปกครองท้องถิ่น แต่ในเรื่องของ manifest determinants & situational parameters นั้น พบผลที่นำไปสู่สถานการณ์ทางการเมือง 2 ด้านด้วยกันคือ (1) local autonomy มีผลสนับสนุนต่อการกลุ่มเคลื่อนไหวชาวบ้าน และกลุ่มสามารถที่จะเติบโตขึ้นได้จากการสนับสนุนนี้ (2) ความรับผิดชอบที่มีต่อชุมชนของรัฐบาลท้องถิ่นมีเพิ่มมากขึ้น อันทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในบทบาทในเวลาต่อมา รัฐบาลท้องถิ่นไม่ได้รับมอบอำนาจ / แต่งตั้งให้เข้าไปรับผิดชอบต่อกรณี แต่เขาเข้าไปทำหน้าที่ในฝ่ายของชุมชนแบบเป็นที่ปรึกษา
- การเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลท้องถิ่น มีทั้งบวกและลบ ในเรื่อง productivity เป็นลบ และ stability & adaptability เป็นบวก
- จากผลเหล่านี้ อาจจะทำให้ไปสู่การเปลี่ยนแปลงหลายด้านที่เกี่ยวกับการจัดนโยบาย หากการขยายตัวของบทบาทของ local autonomy ทั้งในส่วนที่เป็นไปโดยธรรมชาติและเป็นไปตามต้องการ มีผลต่อการเคลื่อนไหวชาวบ้านและการจัดการของรัฐบาลท้องถิ่น เป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ อาจจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการแปรผลนโยบายสู่การปฏิบัติของโครงการต่างของภาครัฐ หากมีการยอมรับในอำนาจใหม่ของ local government ภาครัฐก็จะสามารถใช้ส่วนนี้เป็นการหลีกเลี่ยงหรือมีกรณีความขัดแย้งเกิดขึ้นน้อยที่สุดกับชุมชนได้ ในอดีตที่ผ่านมารัฐบาลของเกาหลีใต้ผลักดันนโยบายต่างๆโดยไม่มีส่วนที่เป็นการตกลงร่วมกับชุมชน ในทางปฏิบัติเรื่องนี้ ในวันนี้ก็ยังไม่มียุทธวิธีที่เหมาะสมสำหรับ local autonomy ในอนาคตรัฐจะต้องสร้างความร่วมมือความสัมพันธ์กับชุมชนในท้องถิ่นและรัฐบาลท้องถิ่น
- ผลกระทบจากความขัดแย้ง ไม่เป็นลบเสมอไป รัฐไม่ควรจะปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงมัน ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นย่อมนำไปสู่ต้นทุนของสังคมโดยรวม แต่ในระยะยาวจะทำให้สังคมได้ประโยชน์จากความมั่นคงและการรู้จักปรับตัว ดังนั้นรัฐควรที่จะจัดการมันด้วยความกระตือรือร้นและเปิดใจกว้าง
- ข้อเสนอแนะที่จะนำไปปรับใช้กับประเทศอื่น – นอกจากเกาหลีใต้ ที่เป็นเรื่องที่เกิดความขัดแย้งที่มาจากขยายอำนาจจัดการตนเองของท้องถิ่น และความรุนแรงในท้องถิ่นที่มีต่อโครงการของรัฐ local autonomy เป็นวิถีของการกระจายอำนาจ (decentralization) เป็นการจัดสรรอำนาจจากรัฐบาลกลางสู่รัฐบาลท้องถิ่น และชุมชน การเติบโตของอำนาจท้องถิ่น เป็นไปได้ว่าที่จะขัดแย้ง

(colliding) กับรัฐและจะเพิ่มขึ้นหากรัฐไม่ยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงในข้อเท็จจริง หากแนวโน้มอนาคตของการกระจายอำนาจ เป็นเรื่องธรรมชาติ รัฐก็จำเป็นต้องปรับกระบวนการแปรผลของนโยบายสู่ภาคปฏิบัติ เช่น การจัดสรรใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยที่โครงการเหล่านี้จำเป็นต้องดำเนินการโดยมีใจที่เปิดกว้างและมีคามโปร่งใส

References

Coser, Lewis. 1956. *The Function of Social Conflict*. Glencoe: Free Press.

Dahrendorf, Ralf. 1959. *Class and Class Conflict in Industrial Society*. Stanford: Stanford University Press.

Duke, James T. 1976. *Conflict and Power in Social Life*. Provo, UT: Brigham Young University Press.

Fink, Clinton F. 1968. Some Conceptual Difficulties in the Theory of Social Conflict. *Journal of Conflict Resolution* 12 (4):412-460.

Gallup Korea. 1989. *Survey on Public Opinion for Nuclear Power Plants*. Seoul: Gallup Korea.

Gallup Korea. 1995. *Survey on Public Opinion for Nuclear Power Plants*. Seoul: Gallup Korea.

Gurr, Ted Robert and Desmond S. King. 1987. *The State and the City*. Chicago: University of Chicago Press.

Hong, Won Pyo. 1997. A Study on a Residents' Movement to Cope with Regional Decline: Case of Taebak. Master's Thesis, Seoul National University.

Institute of Society and Culture 1993. *Social Movements*. Seoul: Institute of Society and Culture.

Kim, Ko Woon. 1998. The Role of an Environment Movement Organization in an Interregional Environmental Conflict. Master's Thesis, Seoul National University.

Lee, Deuk Yeon. 1992. The Development Process and the Meaning Formation of Residents' Environment Movements: Focused on the

Movements against Nuclear Plants. Ph.D. diss., Yonsei University.

Ministry of Commerce, Industry, and Energy (MCIE) and Korea Electric Power Corporation (KEPCO). 1990/1991/1995/1996/1998. *White Paper of Nuclear Power*.

National Assembly of the Republic of Korea. 1996. Parliamentary Inspection Minutes of Commerce, Industry and Energy Committee. Seoul: The National Assembly of R.O.K.

Park, Ho Sook. 1996. *Theory and Practice of Conflict Management by a Local Government*. Seoul: Dasan Press.

Park, Jae Mook. 1995. Local Anti-Nuke Movements and Residents' Participations: The Comparison between the Movements in the 4 Regions of Nuclear Facilities. Ph.D. diss., Seoul National University.

Pondy, Louis R. 1967. Organizational Conflict: Concepts and Model. *Administrative Science Quarterly* 12(2):296-320.

Schmidt, Stuart M., and Thomas A. Kochan. 1972. Conflict: Toward Conceptual Clarity. *Administrative Science Quarterly* 17(3): 359-370.

Yang, Chang Sam. 1992. *Organization Theory*. Seoul: Pagyoung Press.

Yoo, Hae Woon., Yeong Gil Kwon, and Chang Taek Oh. 1997. *Environmental Conflict and NIMBY*. Seoul: Sunhak Press.

In Kwon Park is a researcher with the Korea Research Institute for Human Settlements.